

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd post abnegationem Epiphaniij, cum Ioannes orationem aduersus
mulieres habuisset, ob qua[m] contra illum in vrbe Chaleidone[n]si, opera
tum Imperatoris, tum Imperatricis concilium celebrabatur ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

prædixisse: Spero te minimè moriturum episcopum: Ioannè illi contra sic respondisse: Spero te in patriam minimè peruenturum. Ista utrū verè dixerint, qui ea mihi narrarunt, nò habeo quidem dicere: sed tamen utrique euenit, sicut alter alteri prædixerat. Nam neque Epiphanius ad Cyprum peruehit (in nauigio enim eò proficiscens mortem obiit) & Ioannes paulò post de sede episcopali, uti deinceps docēbimus, deiectus est.

Quòd post abnegationem Epiphaniij, cum Ioannes orationem aduersus mulieres habuisset, ob quā contra illum in vrbe Chalcidoneſi, opera tum Imperatoris, tum Imperatricis concilium celebrabatur ecclesia expellitur, & quòd populus cum tumultuaretur propter Ioannis disceſsum Brioſo Imperatoris Eunuchus mittitur, illum rursus Constantinopolim reducturum. CAP. XIII.

VT primum Epiphanius abnauigauerat, Ioanni nuntiatum fuit, Imperatricem Eudoxiam Epiphanium còtra illum armasse. Ille utpote natura paulò ardentior, & in dicendo exercitatus promptusq;, sine mora apud populum concionè, qua oēs mulieres acerbè exagitabat, pro suggesto habuit. Multitudo eam rapit in deteriorem partem, tanquam ænigma contra Imperatricè elatū. Concio igitur à meleuolis arrepta, ad Imperatorem defertur: de qua Augusta quoq; certior facta, cœpit apud Imperatorè còqueri, se contumelia affectam: quam còtumeliam ad eius etiam ignominiam recasurā dixit. Proinde per Theophilū parat, ut concilium contra Ioannem cogatur. Idem etiam molitur Seuerianus, Adhuc enim versus Ioannem in eius animo reſedit offensio. Non longo temporis spatio interposito, eò aduentat Theophilus: multos ex variis ciuitatibus episcopos accersit, idq; ex Imperatoris mandato. Itaq; illi eò potissimum confluxère, qui contra Ioannem, alius alia de causa simultatem gerebant. Aduentarunt etiā, quos Ioannes Episcopatus gradu, & honore abdicauerat. Per multos enim episcopos, quando Ephesum ad Heraclidem episcopum ibi ordinandum proficiscebatur, in Asia abdicauerat. Quare omnes

omnes vno cōsensu Chalcedonē, vrbe Bithyniē, cōmeant. Id temporis Cyrinus AEgyptius genere, Chalcedonis episcopus, Ioannem apud episcopos maledicē infectatus est, eumque impium, arrogantem, & contumacem appellauit. Ex quibus verbis episcopi non parum percepere voluptatis. Maruthas verò episcopus Mesopotamiæ, inuito sane animo, pedem Cyrini presso forte vestigio oblæsit. Vnde Cyrinus acerbè excruciat, cum cæteris episcopis Constantinopolim proficisci non potuit, sed mansit Chalcedoni: alii Constantinopolim traiecerunt. Cum Theophilo nemo ex clero Constantinopoli obuiam procederet, neque honorem consuetum deferret, (de cætero enim omnibus cœpit inuisus esse) turba nauarum Alexandrinorum (ibi namque nauigia eorum, quæ eò aduexerant frumentum, tum forte fortuna aderant) illi fit obuiam, eumque lætis acclamationibus excipit. Ille in ecclesiam ingredi noluit, sed ad eedes Imperatricis quæ Placidianæ vocatur, diuertit. Tum quidem Ioannis aduersarii eum multis criminibus circumuenire cœperunt: de Origenis libris nullam amplius faciunt mentionem: sed ad alias absurdas calumnias se conuertunt. His rebus ita comparatis, episcopi in suburbio Chalcedonis, quod Quercus dicitur, in vnum conueniunt: illò confestim Ioannem, vt criminibus sibi obiectis responderet, accersunt. Serapionem præterea, Tigrim Eunuchum presbyterum, & Paulum lectorem (isti enim simul cum eo erant in crimen vocati) vna accedere iubent. Vbi verò Ioannes eos, qui eum accersuerant, tanquam inimicos à suæ causæ disceptatione exceperat, & ad generale concilium prouocarat, illi absque mora, quater illum accersuerunt. Quem quidem cum accedere nollet, idemque semper responsum daret, communibus suffragiis condemnarunt: abdicarunt episcopatu, idque cum nullum aliud crimen illi obiectare possent, præterquam quod accersitus non obtemperauerat. Quæ res Constantinopoli sub vesperum nuntiata, multitudinem ad maximam seditionem concitauit. Atque tota nocte excubantes, illum ab ecclesia abstrahi neutiquam passi sunt, sed sublata voce clamarunt eius causam debere in maiore Episcoporum concilio disceptari.

Verum

Verum Imperatoris mandato, edictum fuit, ut quam primū exturbaretur, abducereturq; in exilium. Quare cognita, Ioannes triduo post eius abdicationem circiter meridiem, aduersariorum manibus clam multitudine (cauebat enim ne propter ipsum tumultus concitaretur) se ipsum vltro obtulit: sic igitur abducitur. In populo autem immensa seditionis flamma incēditur: atq; ut in eiusmodi tumultibus vsuuenire solet, complures, qui erga illum ante infenso & inimico animo fuerant, tum quasi mutata sentētia, eum cōmiserari cęperunt: & qui paulo ante eum abdicatum videre cupiebant, tum falsis criminibus circumuentum prædicarunt. Itaque complures tum contra Imperatorem, tum cōtra concilium episcoporum vociferati sunt: contraq; Theophilum potissimum, quem criminationis in Ioannem cōfictæ authorem existimarunt. Nam insidiæ, quas Ioanni parauerat, amplius in obscuro latere non poterant. Et quamq; multis aliis argumentis perspicuè deprehendebantur, tamen vel maximè ex eo, quod cum Dioscoro, & eius fratribus, qui Longi dicebantur, statim post Ioannis abdicationē communicauit. Tum Seuerianus in ecclesia docens, tempus sibi oblatum putauit, quo in Ioannem opportunè inueheretur: & ob eam causam palam dixit illum, licet nullius alterius criminis esset conuictus, iure propter insolentes & superbos mores abdicatum esse: omnia enim peccata hominibus condonari, sed Deum, ut sacræ literæ docent, superbis resistere. Quæ cum dixisset, multitudo fuit ad grauiorem seditionem incitata. Qua de causa sine mora Imperator Ioannem Constantinopolim reuocandum curauit. Idcirco Bristo Imperatricis Eunuchus eā ob causam missus, in Preneto (est hoc quidem emporium è regione Nicomedie situm) eum offendit: reducitq; Constantinopolim. Verū quamuis hoc modo esset reuocatus, non tamen prius in urbem ingredi, quàm coram maioribus iudicibus innocens probatus esset, sed in suburbio, quòd Marianæ dicitur, ad tempus permanere constituit. Cùm autem moram faceret, nec ad ciuitatem vellet redire, multitudo indignè & grauius ferens, protinus eos, penes quos imperium erat, maledictis vexauit. Quapropter necessitate adductus ad urbem reuertitur. Multitudo prodit illi obuiam: cum summa reuerentia

uerentia ad ecclesiam rectà deducit: orat, vt sedem episcopalem capeffat, moreque consueto, pacem populo precatur. Cum ille recusaret, diceretq; hoc non ante faciendum esse, quàm tum causa eius iudicio esset disceptata, tum hi, qui ipsum condemnarant, mutata sententia absoluerent, magis incendi cœpit: tanta enim cupiditas eum cum in sede collocatum videndi, tum de integro concionantem audiendi illam incesferat. Itaque populi impulsu res sic confecta est. Cùm Ioannes esset in sede episcopali locatus, & de more pacem populo precatus fuisset, coactus necessitate, etiam concionatus est. Quæ res aduersariis alterius criminacionis materiam suppeditauit. Verum ad tempus illam consopitam iacere passim sunt.

Quòd Theophilus cum absentis Heraclidis causam examinari Ioanne reclamante voluisset, concurrentibus ad arma mutuo ciuibus Constantinopolitanis, Alexandrinisq; plures vtrinque ceciderunt, hinc Theophilus, & episcoporum plerique alii timore percussi, relicta ciuitate aufugerunt.

CAP. XV.

INterim Theophilus callidè molitus est, vt de Heraclidis ordinatione primò quereretur: quò anam arriperet ad Ioannè denuo, si fieri posset, abdicandum. Heraclides igitur, tametsi non aderat, in iudicium tamen adducitur: quosdam iniuste verberasse, constrinxisse vinculis, denique per mediam urbem Ephesiorum ad ignominiam duccendos curasse accusatur. Cùm igitur Ioannes responderet, non oportere de absentibus iudicium fieri, Alexandrini pertinaciter instabant accusatores Heraclidis recipiendos esse, etiam si illum absentem accusarent. Vnde grauis seditio concertatioque inter Constantinopolitanos, & Alexandrinos conflata est. Ac dum manu configitur, multi sauciati, nonnulli etiam interfecti fuere. Quibus rebus cognitis, Theophilus absque mora Alexandria profugit. Idem etiam alij Episcopi fecerunt, paucis exceptis, qui Ioannis partes tuebantur. Omnes ad suas ipsorum sedes se properè receperunt. His rebus gestis, Theophilus in omniũ offensionem